

Warszawa, dnia 30.03.2012 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Michał Kietsznia

DOP-OZGIZ.600.02.31.2012.dł.ls

Pan
Lech Bloch
Przewodniczący Polskiego
Związku Łowieckiego
ul. Nowy Świat 35
00-029 Warszawa

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z wydarzeniami ostatnich miesięcy, pragnę wyrazić swoje zaniepokojenie coraz częściej obserwowanym zjawiskiem strzelania do zwierząt gatunków objętych ochroną.

W dniu 10 grudnia 2011 r. na terenie Ośrodka Hodowli Zwierzyny Lasów Państwowych w Nadleśnictwie Głusko, w obwodzie łowieckim 241 województwa zachodniopomorskiego, w trakcie polowania zagraniczni myśliwi odstrzelili dwa dorosłe wilki. Ponadto, w ubiegłych latach zarówno na terenie województwa zachodniopomorskiego jak i podkarpackiego zdarzyło się kilka przypadków zastrzelenia żubrów podczas polowania.

Dnia 18 lutego b.r. w województwie śląskim znaleziono martwego młodego osobnika orła przedniego (*Aquila chrysaetos*). Osobnik pochodził z czeskiego programu restytucji orła przedniego do Beskidów Morawskośląskich i był zaopatrzony w nadajnik satelitarny. Badania rentgenowskie pozwoliły ustalić przyczynę zejścia niniejszego osobnika. Został on zastrzelony z broni palnej, przy użyciu śrutu 3.5 mm. Tego typu amunicji używa się m.in. do polowań na zające i lisy.

Według danych uzyskanych w ramach programu Monitoringu Orła Przedniego, części Państwowego Monitoringu Środowiska, dedykowanego ww. gatunkowi zagrożonemu, w 2011 roku na terenie całego kraju stwierdzono zaledwie 28 zajętych stanowisk lęgowych. Osobniki wypuszczane w ramach wspomnianego powyżej międzynarodowego programu restytucji orła przedniego, potencjalnie mogą zasilać również polską populację tego niezwykle rzadkiego ptaka drapieżnego. Z uwagi na jego bardzo niską liczebność, każdy zastrzelony osobnik tego gatunku powoduje bardzo istotny ubytek w populacji, zwiększa zagrożenie dla jej trwałości oraz zmniejsza szanse na odtworzenie liczebności populacji do poziomu zapewniającego przetrwanie temu gatunkowi na terenie Polski.

Z informacji posiadanych przez tut. organ wynika również, że przyczyną śmierci wielu ptaków drapieżnych, znajdujących martwych na terenach leśnych,

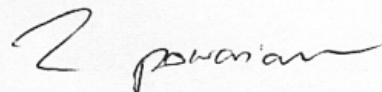
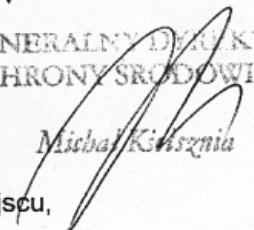
jest postarzał z broni palnej lub śmierć w wyniku skrajnego wycieńczenia postrzelonego ptaka niezdolnego do lotu i polowania.

Na podstawie zał. nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r., w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. Nr 220, poz. 2237), żubr (*Bison bonasus*), wilk (*Canis lupus*), orzeł przedni (*Aquila chrysaetos*) oraz wszystkie pozostałe gatunki ptaków szponiastych i sów, są objęte ochroną gatunkową ścisłą. Ponadto, na podstawie zał. nr 5 do ww. rozporządzenia, orzeł przedni i wilk są gatunkami wymagającymi ustalenia stref ochrony ostoi, miejsc rozrodu lub regularnego przebywania.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.), w odniesieniu do osobników gatunków objętych ochroną, może być wprowadzony zakaz ich umyślnego zabijania i okaleczania. Zakaz ten został wprowadzony rozporządzeniem w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (§ 7 pkt 1 i 2 ww. rozporządzenia). Ponadto, zgodnie z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (Dz. U. z 2005 r. Nr 61, poz. 548), zabronione jest strzelanie do nierozpoznanego celu.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 28 grudnia 2009 r. w sprawie uprawnień do wykonywania polowania (Dz. U. z 2010 r., Nr 3, poz. 19) zasady i warunki wykonywania polowania oraz zasady ochrony przyrody i podstawowych gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową są częścią egzaminu państwowego, mającego na celu uzyskanie podstawowych uprawnień do wykonywania polowania.

W związku z powyższym zwracam się z prośbą o zwrócenie szczególnej uwagi na ww. problem. Chciałbym również podkreślić swoją gotowość do pomocy w zakresie podjęcia działań mających na celu zmniejszenie liczby zdarzeń, w wyniku których giną osobniki gatunków chronionych, w tym gatunków niezwykle rzadkich i zagrożonych w Polsce. Społeczność myśliwych jest jedną z najważniejszych grup, będących w stałym kontakcie z przyrodą, od których zależy skuteczna jej ochrona. Zdaję sobie sprawę, iż przypadki zabicia gatunków chronionych mają miejsce w wyniku działań jednostek nieodpowiedzialnych, często przez omyłkę lub pochopną ocenę sytuacji, jednakże to właśnie na środowisku myśliwych przede wszystkim spoczywa odpowiedzialność za dobry wizerunek społeczny tej grupy. W związku z powyższym zwracam się z uprzejmą prośbą o wyciąganie konsekwencji wobec sprawców czynów zakazanych wobec gatunków chronionych oraz piętnowanie tego negatywnego zjawiska w środowisku łowieckim.

GENERALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA

Do wiadomości:

1. Departament Leśnictwa, Ministerstwo Środowiska – w miejscu,
2. Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych,
3. Departament Ochrony Przyrody, Ministerstwo Środowiska – w miejscu,
4. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Katowicach,
5. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie,
6. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Szczecinie,
- ⑦ 7. Komitet Ochrony Orłów, ul. Niepodległości 53/55, 10-044 Olsztyn,
8. Klub Przyrodników.